

د گلتیانو په نوم د پولوس رسول خط

سلام

۱) د پولوس رسول د طرف نه، چې نه هغه انسانانو مقرر کړو، او نه یې د بل چا نه رسالت حاصل کړو، بلکې عیسیٰ مسیح او خُدای پلار په خپله مقرر کړو، چا چې مسیح د مرو نه بیا ژوندی کړو. (۲) زه او ما سره موجود ایمانداران وروپه د گلتیانو ټولو جماعتونو ته سلام وایو، (۳) زمونږ د خُدای پلار او د مالک عیسیٰ مسیح د طرفه دې په تاسو فضل او سلامتی وی. (۴) هغه عیسیٰ چا چې زمونږ د گناهونو دپاره خپل ځان قربان کړو، د دې دپاره چې زمونږ د خُدای پلار د رضا په مطابق د دې موجوده بدکارې زمانې نه مونږ بچ کړی. (۵) د خُدای پاک جلال دې د تل دپاره وی. آمین.

هم یو زیری د بل نشته

۶) زه په دې خبره حبران یم چې تاسو دومره زر د هغه چا نه مخ اړوئ چا چې تاسو د مسیح په فضل رابلی یئ، او اوس د بل زبری پسې گرځئ، (۷) اگر چې بل زیری نشته. خو داسې خلق شته چې هغوی دا غواړی چې تاسو بې لارې کړی او د مسیح د زیری مقصد درته بدل کړی. (۸) خو که مونږ په خپله یا د آسمان یوه فرېشته د هغه زبری نه علاوه چې مونږ تاسو ته اورولې وو، بل کوم زیری اوروی، نو هغه دې لعنتی وی. (۹) زه اوس هغه خه تاسو ته بیا بیانوم خه چې ما درته اول بیان کړی دی، که چېرې څوک تاسو ته د در رسېدلی زبری نه بل زیری اوروی نو هغه دې لعنتی وی. (۱۰) ولې زه اوس د بنی آدم د راضی کولو کوشش کوم یا د خُدای پاک؟ یا ولې زه د خلقو د خوشحالولو پسې گرځم؟ که چېرې ما تر اوسه پورې خلق خوشحالول نو بیا به زه د مسیح غلام نه وم.

د پولوس رسول خپل رسالت ته اشاره کول

۱۱) زما وروڼو او خوبندو، زه دا غواړم چې تاسو په دې پوهه شئ چې کوم زیری چې ما درته اورولې د هغه انسانی نه دے. (۱۲) ځکه چې هغه ما ته د چا انسان په وسیله نه دے رارسېدلی او نه چا ما ته بنودلې دے، بلکې دا ما ته د عیسیٰ مسیح د خوا نه اظهار شوی دے. (۱۳) نو بې شکه تاسو زما د مخکېني ژوند په حقله کله چې یهودی وم دا اورېدلی دی چې ما به د خُدای پاک جماعت زورولو او د هغې د تباہ کولو کوشش کولو. (۱۴) زه د یهودیانو په عقیده کېني د خپل قوم د اکثر و همزولو نه ډېر سرگرم وم ځکه چې زه د خپلو مشرانو د روایاتو ډېر زیات پابند وم. (۱۵) خو خُدای پاک زه د پېداېښت نه مخکېني د مور په گېډه کېني خوښ کړم او په خپل فضل یې راوبللم، نو هغه خوشحاله وو (۱۶) چې خپل زوی په ما کېني څرگند کړی د دې دپاره چې زه په غبر یهودیانو کېني د هغه زیری خور کړم. نو نه خو ما د انسان نه صلاح واخسته (۱۷) او نه زه په یروشلم کېني هغوی ته ورغلم څوک چې زما نه مخکېني رسولان وو، بلکې سمدستی عربستان ته لاړم او د هغه خائ نه وروستو دمشق ته راواپس شوم. (۱۸) بیا درې کاله پس د پطروس سره د ملاقات دپاره زه یروشلم ته لاړم او پینځلس ورځې مې هغه سره تېرې کړې. (۱۹) خو ما د مالک د ورور یعقوب نه بغېر نورو رسولانو سره ملاقات ونه کړو. (۲۰) کومې خبرې چې زه تاسو ته لیکم، خُدای پاک حاضر ناظر دے چې زه هیڅ دروغ نه وایم. (۲۱) د دې نه پس زه د شام او د کلکیه علاقه ته لاړم. (۲۲) او په یهودیه کېني چې د مسیح جماعتونه دی هغوی زه تر اوسه نه پېژندلم. (۲۳) خو هغوی صرف د هغه په حقله دا اورېدلی وو، ”چا به چې مونږ وړاندې زورولو، هغه اوس د هغه ایمان زیری په خپله ورکوی

د کوم په تباہی پسې چې دے گرځېدو. (۲۲) او هغوی زما په وجه د خدای پاک ثنا وویل.ه.

نورو رسولانو پولوس رسول قبول کړو

۲ (۱) نو خوارلس کاله وروستو زه د برنباس سره بیا یروشلم ته لاړم او تیطوس مې هم د ځان سره بوتلو. (۲) زه د خدای پاک د الهام په مطابق هلته لاړم. هلته بیا ما د هغوی د مشرانو سره پټ ملاقات وکړو. د هغوی وړاندې مې هغه زیرې کبښودو کوم چې ما غبریهودیانو ته بیان کړې وو. ځکه چې زه یرېدلې هسې نه چې زما اوسنی یا پخوانی منډې ترې بې فائدې شی. (۳) خو تیطوس څوک چې ما سره وو او که هغه یونانی هم وو خو هغه په سنتولو مجبوره نه کړې شو. (۴) ځینې دروغژان ایمانداران زموږ په مینځ کښې د دې دپاره شامل شوی وو چې جاسوسی وکړی، او کومه آزادی چې مونږ ته په عیسی مسیح کښې ملاو شوې ده هغه ختمه کړی او مونږ بیا د شریعت غلامان جوړ کړی. (۵) خو مونږ د هغوی تابعداری لږ ساعت له هم ونه کړه د دې دپاره چې د زیرې رښتینوالی په تاسو کښې همېشه قائم پاتې شی. (۶) او کوم خلق چې مشران حسابېدل، هغه که هر څنگه وو، زما ورسره هیڅ کار نشته ځکه چې خدای پاک د هیچا طرفدارې نه کوی، د هغه مشرانو نه زما په زېری کښې هیڅ زیاتوالی رانه غلو. (۷) خو د دې قاعدې په خلاف، هغوی ولیدل چې ما ته د غبریهودیانو دپاره د مسیح د زیرې ذمه واری حواله شوې ده، لکه څنگه چې پطروس ته د یهودیانو دپاره د زیرې ذمه واری حواله شوې وه. (۸) نو دغه شان، څنگه چې خدای پاک په پطروس کښې د یهودیانو د رسالت دپاره طاقت پیدا کړو، نو هم هغه د غبرو یهودیانو د رسالت دپاره ما ته هم طاقت راکړو. (۹) او کله چې یعقوب، پطروس او یوحنا چې د جماعت ستنې وې، هغوی د هغه فضل نه خبر شول کوم چې ما ته راکړې شوي وو، نو هغوی د ملگرتیا دپاره برنباس او ما ته ښی لاس راکړو. او مونږ متفق شو چې مونږ به غبریهودیانو ته او هغوی به یهودیانو ته د خدمت دپاره لار شی. (۱۰) هغوی بس دومره راته وویل چې خوار غریب یاد ساته، ولې زه پخپله د دې کار دپاره لیواله وم.

په انطاکیه کښې پولوس رسول، پطروس ورتلو

(۱۱) خو کله چې پطروس انطاکیه ته راغلو نو ما مخامخ د هغه مخالفت وکړو ځکه چې هغه په خپله ملامته وو. (۱۲) کله چې هغه راغلو نو هغه د غبریهودیانو ایماندارانو سره خوړل څښل، خو وروستو کله چې د یعقوب ملگری راغله نو هغه نور د غبریهودیانو سره خوړل څښل پرېښودل. ځکه چې هغه د هغه خلقو نه یرېدو چا چې د غبریهودیانو سنتېدل غوښتل. (۱۳) او نور یهودیان وروڼه هم د هغه په مرسته په ریاکاری کښې ورسره شامل شول تر دې چې برنباس هم د هغوی سره د ریاکاری په وجه گمراه شو. (۱۴) نو کله چې ما ولیدل چې هغوی د زیرې د رښتینوالی په مطابق په نېغه لار نه ځی، نو ما د ټولو په وړاندې پطروس ته دا وویل چې، ”که څه هم چې ته یهودی یې او د غبریهودیانو په شان ژوند تېروې، نو بیا ته ولې غبرقومونه د یهودیانو په شان ژوند تېرولو ته مجبوروې؟“

یهودیان او غبریهودیان دواړه په ایمان بچ شول

(۱۵) مونږ پېدائشی یهودیان یو او د غبریهودیانو په شان گناهاران نه یو. (۱۶) خو اوس مونږ په دې پوهیږو چې څوک هم د شریعت په عملونو نه، بلکې صرف په عیسی مسیح په ایمان راوړلو صادق کیږی. او مونږ په خپله په عیسی مسیح ایمان راوړو د دې دپاره چې مونږ په مسیح په ایمان راوړلو سره صادق شو، نه چې د شریعت په عملونو، ځکه چې د شریعت په

عملونو څوڪ هم صادق كهڊے نه شي. (۱۷) څوڪه په مسيح باندي د ايمان ساتلو په وجه هغه مونږ د خدائ پاك سره صادقان ڪري، او ڪه په دې مونږ گناه گار گنلے شو چي گني مونږ شريعت پرېښودو، نو ولي د دې مطلب دا شو چي گني مسيح مونږ ته د گناه دعوت راکړو؟ نه هيڅڪله نه. (۱۸) ڪه زه هغه شريعت بيا آباد ڪړم كوم چي ما ونړولو، نو زه به خپل ځان مجرم ثابت ڪړم. (۱۹) په شرعي ژوند پوره کولو کيښي زه مړ شوم، خو د دې په وجه ما خدائي ژوند حاصل ڪړو. (۲۰) زما زور ژوند د مسيح سره په سولي شوي دے. زه د دې نه وروستو نور ژوندے نه يم بلکي مسيح په ما کيښي ژوندے دے. او زه چي اوس كوم ژوند تېروم نو د خدائ پاك په زوي يي په ايمان راوړلو کيښي تېروم چا چي ما سره مينه ڪړي ده او زما دپاره يي خپل ځان قربان ڪړو. (۲۱) زه د خدائ پاك فضل نه رد كوم، ځکه ڪه صداقت د شريعت په وسيله حاصليري نو بيا خو مسيح بي مطلبه مړ شو.

شريعت يا فضل

۳ (۱) اے نادانو گلتيانو، په تاسو چا کوډي جادو وکړو؟ ستاسو د سترگو په وړاندي عيسي مسيح په سولي شو او تاسو ټولو يي تماشه وکړه. (۲) زه ستاسو نه صرف دا پته کول غواړم چي تاسو په شريعت په عمل کولو روح القدس وموندلو يا مو چي څه او ورېدل په هغي د ايمان راوړلو په وسيله؟ (۳) ولي تاسو دومره نادانه يي چي د روح القدس په وسيله مو شروع وکړه او اوس تاسو خپل مقصد په انساني کوشش سر ته رسوي څه؟ (۴) ولي ستاسو ټول کړاونه فضول شو؟ په يقين سره چي عبث نه شو، ولي داسي نه ده څه؟ (۵) نو بيا ولي خدائ پاك تاسو ته روح القدس او د معجزو کولو کار په شريعت د عمل کولو په وجه درکړي دے او يا ڪه د مسيح د زيري اورېدلو او په هغه د ايمان راوړلو په وجه؟ (۶) لکه څنگه چي ابراهيم په خدائ پاك ايمان راوړو، او دا د هغه دپاره په صداقت حساب شو. (۷) نو بيا پوهه شي چي د چا چي په خدائ پاك ايمان وي، هغوي د ابراهيم اولاد دي. (۸) او په صحيفو کيښي د مخکيښي نه ليکلے شوي وؤ چي خدائ پاك به ټول قومونه په ايمان صادق ڪري، نو د اول نه يي ابراهيم ته دا زيرے ورکړو او وې فرمائيل چي، ”ستا په وسيله به ټولو قومونو ته برکت ورکړم.“ (۹) نو په دې وجه چا چي ايمان راوړلو، د ابراهيم سره يي د خپل ايمان په وسيله برکت بيا موندلو. (۱۰) ځکه څوک چي د شريعت په عملونو بهروسه کوي، هغوي لعنتيان دي، لکه چي په صحيفو کيښي فرمائي چي، ”هر هغه څوک چي د شريعت په کتاب کيښي په ليکلے شوو ټولو خبرو عمل نه کوي هغوي ټول لعنتيان دي.“ (۱۱) اوس دا خبره ښکاره ده چي د شريعت په وسيله هيڅوک هم د خدائ پاك په وړاندي صادق كهڊے نه شي، ځکه چي صحيفي وائي، ”څوک چي صادق وي هغه به په ايمان پائي.“ (۱۲) بلکي د ايمان طريقه د شريعت د طريقې نه بدله ده، لکه څنگه چي په صحيفو کيښي ليکلي دي چي، ”څوک چي په شريعت عمل کوي هغه به د دې په سبب پائي.“ (۱۳) مسيح مونږ په بيعه واخستو او د شريعت د لعنت نه يي آزاد کړو ځکه چي هغه زمونږ دپاره لعنتي شو، ځکه چي په صحيفو کيښي ليکلے شوي دي چي، ”څوک چي په ونه کيښي راڅوړند کړي شي هغه لعنتي دے.“ (۱۴) دا ځکه وشو چي د ابراهيم برکت د عيسي مسيح په وسيله غبريهوديانو ته هم ور ورسې، او چي مونږ د ايمان په وسيله د روح القدس هغه وعده حاصله کړو د كوم چي خدائ پاك وعده ڪړي وه.

د خدائ پاك د ابراهيم سره وعده

(۱۵) زما ورونيو او خوبندو، زه درته د روزمره ژوند مثال درکوم. چي د يو کس د چا سره تړون وشي، نو بيا په کيښي نه څه زياتېدے شي او نه څه منسوخ کېدے شي. (۱۶) نو خدائ پاك چي د ابراهيم او د هغه د اولاد سره کومه وعده وکړه، نو د

هغه مقصد دا نه وو چې، ”د ډېرو اولادونو سره،“ بلکې د هغه مقصد دا وو چې، ”ستا يک يو اولاد سره،“ يعنې مسيح سره. (۱۷) زما مقصد دا دے، کوم شريعت چې څلور سوه دېرش کاله وروستو راغلو، دا هغه تړون نه ماتوی کوم چې خدائ پاک د پخوا نه مقرر کړے وو او نه د هغه وعده ماتوی. (۱۸) ځکه که ميراث د شريعت په وسيله حاصليری نو بيا خو به دا د وعدې په بنياد نه دے، خو خدائ پاک ابراهيم ته دا د وعدې په وسيله ورکړو. (۱۹) نو بيا د شريعت د راتلو نه څه مقصد وو؟ شريعت د دې دپاره ورکړے شو چې د وعدې سره سره چې خلقو ته د هغوی گناهونه هم وربشکاره کړي، خو شريعت صرف د وعده شوی ماشوم د راتلو پورې وو. خدائ پاک خپل شريعت د فرښتو په وسيله موسی له ورکړو څوک چې د خدائ پاک او خلقو تر مينځه مينځگړے وو. (۲۰) خو د مينځگړي ضرورت په هغه وخت راځي کله چې فريقبڼ د يو نه زيات شي، خو خدائ پاک يو دے.

د شريعت مقصد

(۲۱) نو ولې شريعت د خدائ پاک د وعدو خلاف دے؟ نه، هيڅکله نه. ځکه چې که داسې شريعت ورکړے شوے وے چې ژوند يې ورکولو نو بيا به صداقت د شريعت په وسيله راغله وو. (۲۲) خو صحيفې فرمائي چې مونږ ټول د گناه بنديوان يو، نو کومه د معافۍ وعده چې د عيسی مسيح په ايمان کښې ده، هغه به هغه خلقو له ورکړے شي د چا چې پرې ايمان وي. (۲۳) نو د ايمان د راتلو نه اول، مونږ په قېد کښې وو او د شريعت د لاندې تر هغې څارل کېدو ترڅو چې په مونږ کښې ايمان څرگند شي. (۲۴) په دې وجه شريعت د مسيح د راتلو پورې زمونږ څارونکے وو د دې دپاره چې مونږ د ايمان په وسيله صادق ثابت کړے شو. (۲۵) خو اوس چې ايمان راغلو نو مونږ نور د شريعت څارلو ته محتاج نه يو، ځکه چې په عيسی مسيح کښې د ايمان په وسيله تاسو ټول د خدائ پاک اولاد يے. (۲۷) تاسو څومره چې په مسيح کښې بېتسمه شوی يے، د مسيح جامې مو اغوستې دي. (۲۸) په تاسو کښې نور نه څوک اوس يهودی او نه يونانی، نه څوک غلام او نه آزاد، نه څوک نارينه او نه زنانه شته، ځکه چې تاسو ټول اوس په عيسی مسيح کښې يو شان يے. (۲۹) او اوس چې تاسو د مسيح يے نو تاسو د ابراهيم اولاد يے، او د وعدې په مطابق وارثان يے.

۴

(۱) خو زه دا وایم ترڅو چې وارث نابالغه وي، اگر چې هغه د ټول جائېداد مالک وي، خو ترڅو چې هغه بالغ شوے نه وي تر هغې پورې په هغه او يو غلام کښې فرق نه وي. (۲) پلار چې کوم وخت د هغوی دپاره مقرر کړے دے نو تر هغه وخته پورې به هغوی د هغه ساتونکی تابعداري کوی. (۳) دغه شان چې مونږ هم کله نابالغه وو نو مونږ هم د دنياوي اصولو غلامان وو. (۴) خو کله چې وخت پوره شو نو خدائ پاک خپل زوی راولېږلو چې د بشخې نه پېدا شو او د شريعت د لاندې يې ژوند تېرولو، (۵) د دې دپاره چې هغه زمونږ فديه ورکړي او مونږ د شريعت نه آزاد کړي، نو چې په دې سره هغه مونږ د خپل زوی په حيث قبول کړي. (۶) نو ځکه چې مونږ د خدائ پاک بچی يو نو خدائ پاک د خپل زوی روح زمونږ زړونو ته راولېږلو کوم روح چې په مونږ کښې دا آواز کوی چې، ”اے ابا، پلاره.“ (۷) نو اوس نور ته غلام نه يې بلکې زوی يې، او چې زوی يې نو د خدائ پاک وارث هم يې.

د گلتیانو دپاره د پولوس رسول فکرمندی

(۸) پخوا چې تاسو خدائ پاک نه پېژندو نو تاسو د هغه معبودانو غلامان وئ چې په حقيقت کښې خدایان نه وو. (۹) خو ولې اوس تاسو خدائ پاک وپېژندلو، بلکې اوس خدائ پاک تاسو وپېژندلی، نو بيا تاسو خپلو هغه کمزورو او بې فائدي اولنو

دُنیاوی اُصولو ته ولې راگرځئ؟ او ولې ځان بیا د هغوی غلام جوړول غواړئ؟ (۱۰) تاسو په ډېر غور سره خاص ورځې، میاشتې او مقرر موسمونو او کالونه مناوئ. (۱۱) زه ستاسو په حقله دا یره محسوسوم هسې نه چې کومه خواری چې ما په تاسو کړې ده هغه عبث لاره شی. (۱۲) زما وروڼو او خوښو، زه تاسو ته منت کوم چې خپل ځانونه زما په شان د شریعت نه آزاد کړئ ځکه چې زه هم ستاسو په شان جوړ شوی یم. تاسو ما سره کوم خراب سلوک نه دے کړے. (۱۳) تاسو ته به یاد وی کوم زیرے چې ما تاسو ته اول اورولے وو په هغه وخت کښې زه بیمار وم. (۱۴) اگر که زما بیماری تاسو په آزمېښت کښې واچولے، نه خو تاسو زه سپک وگڼلم او نه مورانه کرکه وکړه، بلکې زما هرکله مو لکه د خدای پاک د فرښتې او لکه د عیسیٰ مسیح په شان وکړو. (۱۵) زه د دې خبرې گواهی ورکوم چې په هغه وخت کښې تاسو ما ته دومره خوشحاله وئ که چرې دا ممکنه وه نو تاسو به د خوشحالی نه خپلې سترگې راویستې وې او ما له به مو راکړې وې خو اوس ستاسو هغه خوشحالی څه شوه؟ (۱۶) نو ولې زه تاسو ته د حق وئیلو په وجه اوس ستاسو دشمن شوم؟ (۱۷) هغوی تاسو سره دوستانه کول غواړی خو د نېک مقصد دپاره نه، بلکې هغوی دا غواړی چې تاسو زما نه جدا کړی د دې دپاره چې تاسو د هغوی د دوستانې محتاجه شی. (۱۸) دا ښه خبره ده چې په نېک کار کښې هر وخت د دوست جوړولو کوشش وکړے شی، نه صرف هغه وخت چې کله زه تاسو سره موجود یم. (۱۹) زما گرانو بچو، زه بیا ستاسو دپاره لکه د ماشوم د پیدا کېدو په درد آخته یم، ترڅو چې تاسو د مسیح په شان شوی نه ۷۰. زما دا خواهش دے چې زه اوس تاسو سره موجود وے، او خپل د خبرو انداز مې بدل کړے وے ځکه چې زه ستاسو په حقله پرېشانه یم.

د بی بی ساره او بی بی هاجرې مثال

(۲۱) تاسو څوک چې د شریعت تابعداری کول غواړئ، ما ته دا ووايئ چې ولې تاسو په هغه خبره نه پوهېږئ څه چې شریعت وائی؟ (۲۲) نو دا لیکلے شوی دی چې د ابراهیم دوه زامن وو، یو د وینځې نه او بل د آزادې ښځې نه وو. (۲۳) د وینځې زوی په عام طور پیدا شو، او د آزادې ښځې زوی د خدای پاک د وعدې په مطابق پیدا شو. (۲۴) که چرې مونږ په دې مثال پوهه شو، دا دواړه ښځې د خدای پاک هغه دوه لوظونه ښکاره کوی. اوله ښځه چې هاجرې نومېږی چې هغه د سینا د غره په مثال ده چرته چې خلقو ته شریعت ملاو شو او هغه یې غلامان کړل. (۲۵) هاجرې په عربو کښې د سینا د غره په مثال ده او څوک چې د موجوده یروشلم ښار په شان ده، ځکه چې د خپلو اولادونو سره په غلامۍ کښې ژوند کوی. (۲۶) خو هغه بله ښځه ساره د آسمانی یروشلم په شان ده، هغه آزاده ښځه ده، او هغه زمونږ مور ده. (۲۷) ځکه چې په صحیفو کښې دا لیکلی دی چې، ”اے شنډې ښځې، خوشحالی وکړه، تا چې کله هم بچی نه دی راوړی او تا چې د ماشوم د راوړو درد نه دے تیر کړے. نو ته د خوشحالی نه چغې ووهه، ځکه چې شنډه ښځه به د هغې ښځې نه زیات بچی راوړی څوک چې واده شوې وی.“ (۲۸) نو ملگرو، اوس تاسو د اسحاق په شان د خدای پاک د وعدې بچی ۷۹. خو څنگه چې په هغه ورځو کښې په عام طور پیدا شوی زوی د خدای پاک د روح په قدرت سره پیدا شوی زوی وزورولو، نو هم هغه شان خبره اوس هم ده. (۳۰) خو صحیفې څه وائی چې، ”وینځه او د هغې زوی وشرئ ځکه چې د وینځې زوی به د آزادې ښځې د زوی په میراث کښې شریک نه وی.“ (۳۱) نو په دې وجه زما وروڼو او خوښو، مونږ او تاسو اوس د وینځې بچی نه یو، بلکې د آزادې ښځې بچی یو.

۵ (۱) مسیح مونږ د آزاد اوسېدلو دپاره آزاد کړی یو. نو بیا په دې آزادۍ کښې قائم پاتې شی، او په خپله غاړه د غلامۍ جغ بیا مه ردئ.

۲) ما ته غوږ شی، زه پولوس تاسو ته دا وایم، که چېرې تاسو خپل ځان ته سنت د خلاصون ذریعه گڼئ نو بیا تاسو ته د مسیح هیڅ فائده نشته. ۳) زه به یو ځل بیا هر یو کس ته دا په تاکید سره ووايم، که څوک خپل ځان سنت کړی نو هغه به بیا ضرور د شریعت په ټولو حکمونو پوره عمل کوی. ۴) ځکه که تاسو په شریعت د عمل کولو په وسیله خپل ځان صادق کول غواړئ، نو په دې تاسو د مسیح سره خپل تعلق ختم کړو او د خدای پاک د فضل نه محروم پاتې شوئ. ۵) خو مونږ څوک چې په روح القدس کښې ژوند کوو، په ایمان سره د هغه صداقت، کوم چې خدای پاک راسره وعده کړې ده، پېر په امید سره انتظار کوو. ۶) ځکه که زمونږ ایمان په عیسی مسیح وی، نو بیا سنت او ناسنت څه غټه خبره نه ده. خو کوم کار چې ضروری دی، هغه صرف ایمان دی چې ځان په مینې سره څرگندوی. ۷) تاسو خو بښه منډه وهله، نو بیا تاسو چا د حق د تابعدارۍ نه منع کړئ؟ ۸) دا رنگ لمسونه د خدای پاک د طرف نه دي، چا چې تاسو آزادی ته رابللی یئ. ۹) نو دا یاد ساتئ چې لږه خمبیره ټول اخیښلی اوږه خمبیره کوی. ۱۰) زما په تاسو په مالک کښې دا پوره باور دی چې تاسو به بل غلط تعلیم نه منئ. خو خدای پاک به داسې کس ته سزا ورکړی، څوک چې تاسو گمراه کوی، که هغه هر څوک هم وی. ۱۱) خو زما وروڼو او خوښو، ترڅو چې زما خبره ده که زه تر اوسه د سنتدلو پیغام ورکوم چې داسې کول ضروری دی، نو بیا زه ولې تر اوسه زورولې کېرم؟ که ما د مسیح د سولې په وسیله د خلاصون تعلیم نه وې ورکړی، نو څوک به هم خفه شوی نه وو. ۱۲) زه غواړم چې هغه څوک چې تاسو د سنتولو په تعلیم پرېشانه کوی هغوی دې نه یواځې دا چې خپل ځانونه سنت کړی بلکې خصیان دې هم کړی. ۱۳) زما وروڼو او خوښو، تاسو د آزادی د پاره رابللی شوی یئ. خو دا آزادی د گناه د فطرت د پاره مه استعمالوئ، بلکې د زړه نه د یو بل خدمت کوئ. ۱۴) ځکه چې د ټول شریعت خلاصه صرف په دې یو حکم کښې ده چې، ”تاسو د خپل گاونډی سره د خپل ځان په شان مینه ساتئ.“ ۱۵) خو که چېرې تاسو د یو بل وینې څښی او جنگونه کوئ نو خبردار شی چې په داسې کولو به یو بل برباد کړئ.

روحانی او انسانی فطرت

۱۶) نو زه دا وایم که تاسو خپل ژوند د روح القدس په مطابق تېروئ نو بیا به د گناه فطرت په خپله پرېږدئ. ۱۷) ځکه څه چې زمونږ د گناه فطرت غواړی هغه د خدای پاک د روح خلاف دی، او څه چې د خدای پاک روح غواړی هغه د گناه د فطرت خلاف دی، نو دا په خپلو کښې د یو بل خلاف دی، نو په دې وجه تاسو چې څه کول غواړئ هغه نه شی کولئ. ۱۸) خو که چېرې تاسو د خدای پاک د روح په هدایت روان یئ نو تاسو د شریعت پابند نه یئ. ۱۹) نو د گناه د فطرت کارونه خو ښکاره دی، یعنې زنا، ناپاکی، عیاشی، ۲۰) بت پرستی، جادوگری، دشمنی، جگړې، کینه، بار بار غصه، خود غرضی، فتنې، پارټی بازی، ۲۱) بغض، نشې، مستی او د دې په شان نور گناهونه. زه تاسو ته بیا خبردارۍ درکوم لکه څنگه چې ما تاسو ته وړاندې درکړی وو، هغه څوک چې داسې کارونه کوی نو هغوی به د خدای پاک د بادشاهۍ وارثان نه شی. ۲۲) خو د خدای پاک د روح مېوه مینه، خوشحالی، سکون، صبر، مهربانی، ښېگړه، وفاداری، ۲۳) نرمی او پرهیزگاری ده. یو شریعت هم د داسې کارونو خلاف نه دی. ۲۴) او څوک چې د عیسی مسیح دی نو هغوی د خپل د گناه د فطرت ټول شوقونه او خواهشونه په سولې کړی دی. ۲۵) نو چې مونږ د خدای پاک د روح په مطابق اوسېږو، نو بیا مونږ ته د خدای پاک د روح د هدایت په مطابق ژوند تېرول په کار دی. ۲۶) نو مونږ دې بې‌ځایه فخر نه کوو، او نه دې یو بل راپاروو او نه دې د یو بل نه سوزو.

۶ (۱) اے وروڼو او خوبندو، که چرې یو کس په څه نافرمانۍ کښې گېر شی نو تاسو چې د روح القدس په هدایت روان یئ هغه په نرمۍ سره سمې لارې ته واپس راواړوئ. او د خپل ځان خیال ساتئ هسې نه چې تاسو هم په آزمېښت کښې پرېوځئ. (۲) تاسو په خپلو کښې د یو بل بوج او چتوئ نو په دې طریقه به تاسو د مسیح شریعت پوره کړئ. (۳) که څوک خپل ځان پېر غټ گڼي او په حقیقت کښې څه هم نه وی، نو هغوی خپل ځان له دوکه ورکوی. (۴) هر څوک دې خپل عمل په خپله و آزمایي، نو بیا دې هغه په خپل ځان فخر کوی، نو دغه شان به ورته د بل چا سره د ځان برابرولو ضرورت نه وی. (۵) ځکه چې هر څوک به خپل بوج په خپله اوچتوی. (۶) د خدای پاک د کلام تعلیم چې څوک زده کوی هغوی دې خپل اُستاز سره مدد کوی او په ټولو ښه څیزونو کښې دې هغه د ځان سره شریکوی. (۷) خپل ځان له دوکه مه ورکوی، څوک هم د خدای پاک پورې ټوټې نه شی کولې، ځکه څوک چې څه کړی هغه به رښې. (۸) څوک چې د خپلې گناه د فطرت په مطابق څه وکړی نو هغوی به د تباہ کېدو فصل ورښی، او څوک چې د روح القدس د خوشحالولو په مطابق ژوند وکړی نو هغوی به د روح القدس نه د ابدی ژوند فصل ورښی. (۹) نو مونږ دې په ښه کار کولو کښې همت نه بائیلو، ځکه که مونږ همت ونه بائیلو نو مونږ به په خپل صحیح وخت فصل ورښو. (۱۰) ترڅو چې مونږ سره موقع په لاس کښې ده، نو راځئ چې د هر چا سره ښېگړه وکړو، او خاص د هغوی سره چې د ایماندارانو په خاندان کښې حسابېری.

آخری هدایات او برکتونه

(۱۱) وگورئ، زه تاسو ته په خپل لاس سره څومره په غټو غټو ټکو لیکم. (۱۲) کوم خلق چې تاسو په دې سنتېدو مجبوروی، هغوی د نورو خلقو په وړاندې صرف خپل عزت غواړی. او هغوی دا نه غواړی چې د هغه تعلیم په وجه وزورولې شی په کوم کښې چې دا وائی چې د مسیح سولی صرف د خلاصون وسیله ده. (۱۳) ځکه هغه څوک چې سنت شوی دی په خپله په شریعت عمل نه کوی، خو هغوی ستاسو سنتېدل صرف د دې دپاره غواړی چې هغوی ستاسو په دې عمل فخر وکړی. (۱۴) خو خدای دې نه کړی چې زه بې زموږ د مالک عیسی مسیح د سولی نه په بل څه فخر وکړم، د چا د صلیب په وجه دُنیا زما دپاره په سولی شوه او زه د دُنیا دپاره په سولی شوم. (۱۵) ځکه چې د سنتېدو او ناسنتېدو څه اهمیت نشته، بلکې اهم کار نوې خلقت ده. (۱۶) د خدای پاک سلامتی او رحم دې په هغه چا وی څوک چې د دې قانون په مطابق ژوند تېروی، او هم دې د خدای پاک په خپلو ایماندارانو خلقو وی. (۱۷) د دې نه پس څوک مه پرېږدئ چې ما ته په دې خبرو تکلیف راکړی ځکه چې ما په خپل بدن د عیسی د داغونو نښې لگولې دی. (۱۸) زما وروڼو او خوبندو، زموږ د مالک عیسی مسیح فضل دې تاسو ټولو سره مل وی، آمین.